

מסכת שקלים

פרק א'

משנה ב'

- א. כותרת למשנה ב'! מה עשו שלוחי ב"ד כשמצאו כלאים בשדה.
- ב. מה עשו השלוחים כשמצאו כלאיים בשדה? היו עוקרים ומשליכים אותו לפני בעלי השדות כדי שיתביישו.
- ג. מדוע היו שמחים בעלי השדות? 1. שמנכשין להם שדותיהם. 2. שנותנין לפני בהמתן.
- ד. כיצד נהגו השלוחים בגלל זה? היו עוקרין ומשליכים על הדרכים.
- ה. במה המשיכו לשמות בעלי השדות? שמנכשין שדותיהן.
- ו. במה קנסו את בעלי השדות? הפקירו את כל השדה.
- ז. מתי היו שלוחים עוקרין ומשליכין לפניהם? בראשונה.
- מתי היו השלוחים עוקרין ומשליכין על הדרכים? כשרבו עוברי עבירה.
- ח. מתי היו מפקירין את כל השדה? כשעדיין המשיכו לשמוח.

משנה ג'

- א. כותרת למשנה ג'! סדר גביית השקלים.
- ב. מתי היו השלחנות יושבין במדינה? בט"ו באדר.
- ג. מה נקרא מדינה? 1. ירושלים - לפירש"י.
2. כל ארץ ישראל - לרמב"ם.
- ד. מתי ישבו השלחנות במקדש? בכ"ה באדר.
- ה. מה נקרא "מקדש"? 1. לרש"י - כפשוטו. 2. לרמב"ם - ירושלים.
- ו. מי הם ה"שלחנות"? חלפנים הפורטים ומחליפים מטבעות.
- ז. מתי התחילו למשכן? משישבו במקדש - בכ"ה באדר.
- ח. מאיזה גיל חייב לתת מחצית השקל? מגיל עשרים.
- ט. האם כהנים ולויים חייבים במחצית השקל? מחלוקת.
- י. האם היו ממשכנין אותם? ללויים - כן, לכהנים - לא.
- יא. כשכהן אינו נותן האם אין לו חלק בקרבנות הציבור? יש לו חלק דב"ד מתנה שיהיה להם חלק, כמו שנותנים מתרומת הלשכה לשאר עושי מלאכת הקודש (רע"ב).
- יב. האם נשים חייבות? פטורות.
- יג. מי נקרא "קטן" במשנה? עד גיל עשרים.
- יד. מי חייב לתת גם על מי שאינו מחויב? קטן שהתחיל אביו לשקול בשבילו.
- טו. מה הפירוש "על ידו"? בשבילו.
- טז. מה עשו בט"ו באדר? שולחנות יושבים במדינה.
- יז. מה עשו בכ"ה באדר? 1. ישבו במקדש. 2. התחילו למשכן.
- יח. מה לא עושים מפני דרכי שלום? אין ממשכנין כהנים.

יט. מתי ממשכנין גם בשביל קטן? כשאביו התחיל לשקול בשבילו (ריבב"ן)

משנה ד'

- א. מהי שיטת בן בוכרי? שכהנים פטורים ממחצית השקל.
- ב. מהי סברתו? דכתיב כל העובר על הפקודים מבן עשרים ולויים לא נמנו מבן עשרים.
- ג. מה החידוש שאם הוא רוצה שוקל? בס"ד שמא לא ימסרנה יפה ויהיה ק"צ בא משל יחיד, קמיל דלא חיישינן.
- ד. מדוע נמנעו הכהנים מלתת מחה"ש? שסברו שכיון שמנחת כהן נקרבת כליל, ואם גם להם יהיה חלק בקרבנות הציבור, איך נאכלים.
- ה. מהי טעותם? שדוקא מנחה שכולה מביא כהן - כליל תהיה, אך לא במה שיש להם שותפות.
- ו. מדוע סובר ריב"ז שכהנים ולויים חייבים, הלא נאמר כל העובר על הפקדים + מפרש שכל העובר בידם.
- ז. האם לבן בוכרי גם לויים פטורים ומדוע? גם לויים פטורים דלא היו בכלל כל העובר על הפקודים (תוס').

משנה ה'

- א. כותרת למשנה ה'? שאינם מחויבים ממי מקבלין וממי לא.
- ב. ממי אין מקבלין אע"פ שאינו מחויב? נשים עבדים וקטנים.
- ג. ממי אין מקבלין? נכרי וכותי
- ד. מה עוד אין מקבלין מנכרי וכותי? 1. קיני זבין וזבות ויולדות. 2. חטאות ואשמות.
- ה. מה כן מקבלין מנכרי וכותי? נדרים ונדבות.
- ו. מנין שאין מקבלין מהם לקרבנות הציבור? שנאמר לא לכם ולנו לבנות בית לאלקינן
- ז. מה אין מקבלין מהם אע"פ שהוא נידר ונידב? לבדק הבית.

משנה ו - ז

- א. כותרת למשנה ו' ז'? בדין הוספת קלבון למחצית השקל.
- ב. מה זה קלבון? מטבע קטנה.
- ג. כמה הוא הקלבון? מחלוקת, לר"מ - מעה כסף ולחכמים - חצי.
- ד. מי פטור מקלבון? כהנים נשים עבדים וקטנים.
- ה. הנותן מחצית השקל האם חייב בקלבון? מחלוקת ר"מ וחכמים.
- ו. מתי חייב לתת שני קלבונות? כשנתן שקל שלם ונטל עודף מחצית השקל.
- ז. הנותן שקל שלם בשבילו ובשביל חברו כמה קלבונות חייב? מחלוקת, לר"מ ב' קלבונות, לחכמים - אחד.
- ח. השוקל בשביל חברו - מתי חייב קלבון ומתי פטור? הלוח לו חייב, נתן לו במתנה פטור.
- ט. באיזה אופן בהלוח לו פטור? בשביל אשה קטן וכו'.
- י. באיזה אופן שקל בשבילו ופטור מקלבון? אחים שעדיין לא חלקו בנכסים, כדין האב השוקל בשביל בניו בתורת מתנה.
- יא. מה הפירוש "האחים והשותפין"? האחים שהם שותפין.
- יב. מי פטור ממעשר בהמה? שותפין.

יג. האחים שירשו נכסי אביהם האם חייבים במעשר בהמה? כשעדיין לא נתחלקו חייבים, כשנתחלקו ונשאר כל אחד בשלו - חייבים, כשנתחלקו וחזר ונשתתפו - פטורים.

פרק ב'

משנה א'

- א. כותרת למשנה א'? בדיני משלוח השקלים למקדש.
- ב. האם מוכרחים להביא למקדש דוקא יוצאי שקלים? מצרפין שקלים לדרכונות מפני משוי הדרך.
- ג. היכן היו מוצבים קופות של השקלים? במקדש ובמדינה.
- ד. איך נקראים הקופות? שופרות.
- ה. בני העיר ששלחו את שקליהם ביד שליח ונגנב בדרך מתי חייבים בני העיר לתת שקלים אחרים, ומתי לא? אם נגנב אחר שכבר התרימו התרומה במקדש, פטורים ואם לפני התרומה - חייבים.
 - ו. השלוחים למי הם נשבעים? קודם שנתרמה - לבעלים אחר שנתרמה - להקדש.
 - ז. האם נשבעין על ההקדשות? לא, ושבועה זו תקנת חכמים שלא יזלזלו בהקדשות (רע"ב).
 - ח. כשנמצאו השקלים, לאחר שכבר שקלו בני העיר שקלים אחרים תחתיים? אלו ואלו שקלים.
- א. מה עושין מפני משוי הדרך? מצרפין שקלים לדרכונות.
- ב. מה היה במדינה כבמקדש? שופרות.
- ג. מה הדין באחד שהפריש שקלו ולפני שחסרו אבד ממנו? אם אחרי שנתרמה תרומה אבד - פטור, ואם לפני - חייב.
- ד. כשהשלוחים אבדו את שקליהם, האם חייבים הבעלים לתת אחרים תחתיים? אם אבדו לאחר שנתרמה תרומה - פטורים, ואם לפני - חייבים.
- ה. איזה דין שומרים יש על השלוחים? שומר חנם.
- ו. הבדל בין נגנב או אבד אחרי התרומה בין לפני התרומה? 1. אחרי התרומה נשבעין לגזברים, לפני התרומה לבני העיר. 2. אחרי התרומה פטורים בני העיר מלשקול שניים, לפני התרומה - חייבים לשקול שנית.
- ז. האם יש הבדל בין השבועות? השבוע לבני העיר היא שבוע דאורייתא, השבוע לגזברים הוא מדרבנן, לפי שמדאורייתא אין נשבעין על ההקדשות.
- ח. באיזה אופן נותן פעמיים מחצית השקל? כשנגנב או אבד לפני התרומה, ונמצאו.

משנה ב'

- א. כותרת למשנה ב'? מעילה ע"י שקלים.
- ב. ה"ת הנותן שקל להקדש ומעל? 1. כשהוא שליח של חברו למסור שקלו להקדש, ושקלו בשביל עצמו, אם נתרמה תרומה מעל. 2. שקל שקלו ממעות הקדש אם נתרמה תרומה וקרבה הבהמה מעל.
- ג. איזו הנאה יש לו שחייב ע"ז קרבן מעילה? שאין ממשכנין אותו.
- ד. מדוע כשכבר נתרמה התרומה - מעל? דמיד שנתרמה התרומה, הרי השקל של חברו שנמצא בידו - הקדש, שהרי תורמין גם על העתיד לגבות.

ה. מדוע דוקא כשקרבה הבהמה מעל? שאין מעילה אלא המוציא מן ההקדש לחולין, אבל המוציא מהקדש להקדש, אע"פ שנהנה אינו מועל אלא לאחר שעשה מעשה בהקדש השני.

ו. האם גם ברישא מיירי כשנקרבה הבהמה? כן (רע"ב).

ז. לקח מכסף מע"ש או מכסף שביעית? ואכל כנגדן.

ח. מה הפירוש יאכל כנגדן? יביא שקל אחר ויאמר דמי מע"ש או שביעית בכל מקום שהם יהיו מחוללים על שקל זה, ויקנה בו אוכל בירושלים ויאכלנו כדן מע"ש, או שיאכלנו בקדו' שביעית.

א. מהי ההנאה שבשביל זה הוא מועל בהקדש? שאין ממשכנין אותו.

ב. על מה נאמר במשנה "אם נתרמה תרומה מעל"? הנותן שקלו לחברו לשקול בשבילו ושקלו בשביל עצמו.

ג. על מה נאמר "אם נתרמה תרומה וקרבה הבהמה מעל"? השוקל שקלו ממעות הקודש.

ד. על מה אמר "יאכל כנגדן"? 1. הפריש ממעות מע"ש. 2. הפריש ממעות שביעית.

ה. ה"ת שנותן מחצית השקל ואח"כ צריך לחללו? כשנתן ממעות מע"ש או שביעית.

משנה ג' ד'

א. כותרת למשנה ג - ד? מותר שקלים וחטאת.

ב. מתי השקלים לכו"ע מותרין חולין? כשאמר שאביא מהן לשקלים.

ג. מתי מחלוקת? כשאמר הרי אלו לשקלי, לר"ש נדבה, לבי"ה חולק.

ד. מתי בחטאת לכו"ע מותרין חולין? שאביא מהן לחטאת. נדבה? הרי אלו לחטאת.

ה. מה הדין כשאמר הרי אלו לשקלי? מחלו' ב"ש וב"ה. שאביא מהן לשקלי? מותרין חולין.

ו. כשאומר הרי אלו לחטאת? לכו"ע מותרין נדבה. שמביא מהן לחטאת? לכו"ע מותרין חולין.

ז. מדוע ההבדל בין חטאת לשקלים לבי"ה? שקלים יש להם קצבה חטאת אין לה קצבה.

ח. ומה אם יש להם קצבה? לא נתכוון להקדיש רק עד כדי שקלו.

ט. מה הוי כהקדש טעות? מותר שקלים כיון שיש להם קצבה.

י. כשאין מטבע של שקל, האם נותן מחצית ממטבע היוצאת? כשהמטבע שוה יותר משקל של משה נותן

חצי מטבע, כששוה פחות - לא.

יא. כמה שוה דרכון? שני סלעים - שני שקלים. סלע? שקל. טבעין? חצי שקל. דינר? רבע שקל.

א. מתי שוין שמותרין חולין? 1. שאביא מהן לשקלי. 2. שאביא מהן לחטאת.

ב. מתי שאין שמותרין נדבה? אלו לחטאת.

ג. מה יש לו קצבה? שקלים. מה אין לו קצבה? חטאת.

ד. איזו מטבע היא כשל משה? סלע, זהו שקל האמור בתורה.

ה. איזו מטבע שוה כמחצית השקל? טבעין.

ו. כמה דינרים יש בסלע? ארבע. בטבעין? שניים.

ז. כמה טבעין יש בסלע? שניים.

ח. 'סלעי' לי זכר או נקבה? נקבה - שתיים שלוש.

ט. האם אפשר לצאת בחצי שקל של היום, כיון שזו מחצית ממטבע היוצאת? לא, כי זה שוה פחות משל משה.

משנה ה'

- א. כותרת למשנה ה'? מותר קרבנות וצדקה.
ב. איזה מותר - חולין? שקלים. נדבה? 1. עשירית האיפה. 2. קני זבין. 3. קני זבות. 4. קני יולדות. 5. חטאות. 6. אשמות. 7. נזיר.
ג. איזה מותר - שלמים? 1. שלמים. 2. פסח.
ד. איזה מותר - לאותו עני? עני. לעניים? עניים.
ה. איזה מותר - ליורשים? מת - לת"ק. יהא מונח עד שיבא אליהו? מת - לר"מ.
ו. באיזה מותר יש ג' שיטות בזה? 1. מותר המת.
1. ליורשיו
2. יהא מונח עד שיבוא אליהו
3. בוני, לא נפש על קברו
ז. מה זו "נפש"? מצבה.

- א. מהו דינו של מותר שקלים? משנה זו סוברת כב"ה. במשנה ג' שהן חולין, אבל לב"ש היה נדבה.
ב. ה"ת מותר עולה וזה לנדבה? קיני זבין ויולדות שהרי אחד לעולה ואחד לחטאת ומותרין נדבה.
ג. איזו מנחה מותרת נדבה? של דלי דלות (שזה במקום חטאת).
ד. איזה קרבן מותר לאותו קרבן? 1. עולה. 2. מנחה. 3. שלמים.
ה. איזה קרבן מותרו לקרבן אחר? 1. קיני זבין וזבות ויולדות. 2. חטאות. 3. אשמות. 4. פסח. 5. נזיר.

פרק ג'

משנה א'

- א. כותרת למשנה א'? זמני תרומת הלשכה ומעשר בהמה.
ב. מי סובר שזמן מעשר בהמה הוא ט"ו יום קודם הפסח? 1. ר' עקיבא. 2. בן עזאי.
ג. מה הטעם של ט"ו יום? חצי הזמן של שואלין ודורשין.
ד. באיזה תאריך זה יוצא? כשאדר חסר - בכ"ט, כשאדר מלא - בל'.
ה. מדוע בן עזאי אומר בכ"ט באדר, ורע"ק או' בפרוס הפסח? משום שלבן עזאי חודש אדם הוא לעולם חסר, ולרע"ק לא.
ו. מי סובר שהזמן הוא בא' בניסן? ר"א ור"ש.
ז. מה הטעם? בסייל דשואלין ודורשין ב' שבתות - יד יום.
ח. מתי זמן מעש"ב קודם העצרת? 1. ט"ו יום קודם. 2. בא' בסיון.
ט. מי סובר ט"ו יום קודם העצרת? ר' עקיבא. בא' בסיון? 1. בן עזאי. 2. ר"א ור"ש.
י. מה הטעם לא' בסיון? דמעטות הבהמות הנולדות בין פסח לעצרת וכו'.

- יא. מתי זמן מעשי"ב קודם החג? 1. כ"ט אב. 2. כ"ט אלול.
- יב. מי סובר כ"ט אב? בן עזאי. כ"ט אלול? 1. ר' עקיבא. 2. ר"א ור"ש.
- יג. מה הטעם לכ"ט אב? כי האלולים מתעשרים לעצמן. לכ"ט אלול? לרע"ק בגלל ט"ו יום קודם החג. לר"א ור"ש היה צ"ל א' תשרי דספרי ב' שבתות, אלא בגלל שא"א בראש השנה מקדימין לכ"ט אלול.
- יד. מה הטעם שאין מעשרין מעשי"ב ביו"ט? בגלל שצובע את העשירי.

משנה ב'

- א. כותרת למשנה ב'? כיצד תורמין.
- ב. בכמה סלים תרמו, וכמה מחזיק כל סל? שלשה סלים וכל סל מחזיק שלש סאה.
- ג. מדוע היו רושמים על הסלים א' ב' ג'? לידע איזו נתרמה תחילה וממנה היו קונים קרבנות צבור ראשונה.
- ד. מה היה צריך לעשות כדי שלא יהיה חשוד בעיני הציבור? אינו נכנס בפרגוד חפות ולא במנעל וכו'.

א. מתי הוא זמן פרוס הפסח? כ"ט אדר כשהחדש חסר. לר' אדר כשחדש מלא.

פרוס העצרת? כ' אייר.

פרוס החג? כ"ט אלול.

ב. הפלוגתא שבמשנה היא לענין מעשר בהמה או גם לתרומת הלשכה? רק למעשר בהמה.

ג. על מה אין מחלוקת מתי זמנו? על תרומת הלשכה.

ד. מה עשו בכ"ט באדר? 1. תרומת הלשכה. 2. גורן למעשר בהמה לרע"ק ולר"ע.

ה. מה עשו בכ' באייר? 1. תרומת הלשכה. 2. גורן למעשי"ב לרע"ק.

ו. מה עשו בכ"ט באלול? 1. תרומת הלשכה. 2. גורן למעשי"ב לרע"ק ולר"א ור"ע.

ז. מה עשו בא' בסיון? מעשי"ב לבן עזאי.

ח. מה עשו בכ"ט באב? מעשי"ב לבי"ע.

ט. מה עשו בא' בניסן? מעשי"ב לר"א ור"ש.

י. זמן מעשר בהמה? 1. כ"ט אדר לרע"ק ובי"ע

2. א' בניסן לר"א ור"ש

3. כ' באייר לרע"ק

4. א' בסיון לבי"ע ולר"א ור"ש

5. כ"ט באב לבי"ע

6. כ"ט באלול לרע"ק ולר"א ור"ש

י"א. מה אין עושין ביו"ט? אין מעשרין מעשר בהמה.

א. כמה סאים שקלים היו תורמין? תשע.

ב. בכמה כלים היו תורמין? בג' קופות.

ג. האם היה איזה סדר בקופות? כן, זו שנתרמה ראשונה ממנה היו קונים קרבנות ציבור ראשונה.

ד. באלו בגדים אין נכנסים לתרום? 1. בפרגוד חפות. 2. במנעל. 3. בסנדל.

ה. מה זה פרגוד חפות? בגד עם שפה כפולה.

- ו. מה לא יהיה עליו בשעת ההתרמה? 1. תפילין. 2. קמיע.
- ז. איזו הלכה היא בגלל חשש שמא יעני או שמא יעשר? אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות וכו'.
- ח. ידי מי צריך לצאת? 1. ידי המקום. 2. ידי הבריות.
- ט. על מה רשמו באותיות יוניות? על הקופות.

משנה ג' ד'

- א. כותרת למשנה ג' ד' ? המשך סדר התרומה.
- ב. מדוע היו של בית רבן גמליאל נוהגים כך? שרצו להיות בטוחים ששקליהם הולכים לקרבנות הציבור.
- ג. כמה פעמים אתרום אמר המתרים? על כל קופה פעם אחת.
- ד. כמה פעמים תרום אומרים העומדים? פעם אחת על כל פעם שאומר אתרום.
- ה. על מה קאי שמא יש כח ויתרום וכו'?" על התרומה הראשונה והשניה.
- ו. מה טעם תיקנו ג' פרקים לתרומה? לפי שאז יתקבצו כל שקלי ישראל.
- ז. "תרם את הראשונה לשם ארץ ישראל" האם לאנשי חו"ל אין חלק בזה? ר"ל שהם משקלים שהביאו אניש אר"י אבל בודאי כונתו על שם כל ישראל ועל העתיד לגבות ע"י רע"ב.

משנה ג'

- א. מי לא נתן את שקלו דרך השופר אלא בתוך הלשכה כשהוא פתוחה? של בית רבן גמליאל.
- ב. היכן היה מחזיק את שקלו? בין אצבעותיו.
- ג. להיכן זורקו? לפני התורם.
- ד. להיכן דחק התורם את השקל? לתוך הקופה.
- ה. מה עשה התורם לפני התרומה? אמר אתרום.
- ו. איזו אמירה היתה לפני התרומה? 1. של התורם - אתרום. 2. של העומדים מבחוץ - תרום.

משנה ד'

- א. מה עשו שמא ישכח? מחפה בקטבלאות.
- ב. מה היה מחפה? את הראשונה והשניה. מה לא היה מחפה? את השלישית.
- ג. פירוש "המוקפין"? סמוכין.

פרק ד'

משנה א'

- א. כותרת למשנה א'? מה עושים עם תרומת הלשכה.
- ב. שומרי ספיחים בשביעית.
- ג. לאיזו מטרה שמרו את הספיחים? שלא ילקטום עניים ושלא יאכלום הבהמות ומביאים מהם עובר בפסח ושתי הלחם רוצות.
- ד. מה זה "ספיחין"? תבואה העולה באליה ממה שקשרה בקציר.
- ה. מדוע לקוחים מתרומת הלשכה על זה? דצורך קרבן כקרבן דמי.
- ו. מהי המחלוקת של רי"ס וחכמים? רי"ס דמתנדב אדם להיות שומר חנם על הספיחין וחכמים אומרים שלא.

ז. במה הם חולקים? רי"ס דקרבן יחיד משתנה לשל ציבור, וחכמים סוברים דאין קרבן יחיד משתנה לציבור.

ח. כיצד קונה השומר חנם את הספיחין? ע"י השמירה כיון שהם הפקר, וע"י ע"י תוס'.

ט. איזו הלכה תלויה בדין קרבן יחיד אם משתנה להיות קרבן ציבור? אם מתנדב להיות שומר חנם.

י. ה"ת דבר שאסור להיות עליו שומר חנם ורק בשכר מותר? שומרי ספיחין בשביעית לצורך עומר ושתייל - לחכמים.

משנה ב'

א. כותרת למשנה ב'? המשך למטרת תרומת הלשכה, ושיירי הלשכה.

ב. מה בא מתרומת הלשכה אע"פ שאין זה קרבן? 1. פרה אדומה. 2. שעיר המשתלח. 3. לשון של זהורית הנשרף לשריפת הפרה.

ג. מה בא משיירי הלשכה? 1. כבש פרה. 2. כבש שעיר. 2. לשון בין קרניו. 4. אמת המים. 5. חומת העיר ומגדליה. 6. כל צרכי העיר.

ד. כבש פרה מהיכן בא? מחלוקת, ת"ק - משיירי הלשכה לא בא שאול - כהנים גדולים עושים אותו משל עצמן.

ה. איזה לשון של זהורית בא מתרומת הלשכה? הנשאף עם הפרה. משיירי הלשכה? של שעיר המשתלח.

משנה ג'

א. כותרת למשנה ג'? מה עושים עם מותר שיירי הלשכה.

ב. במה חולקים ב"ש ורע"ק? אם משתכרים בשל הקש.

ג. מהי סברת רע"ק שאין משתכרין בשל הקדש? דגנאי הוא להקדש. בשל עניים? דלמא מתרמי עני וליכא למיתב ליה.

ד. לפי ר' עקיבא - מה היו עושים עם המותר? י"א שהשקלים מונחים בלשכה עד יצרכו שוב לדברים הבאים משיירי הלשכה, ולד' הרמב"ם דינם כדין מותר תרומת הלשכה המבואר במשנה הבאה.

א. איזה דבר עושים כהנים גדולים משל עצמן? כבש פרה לאבא שאול.

ב. איזה דבר הוא גנאי להקדש? להשתכר מכל הקדש.

משנה ד'

א. כותרת למשנה ד'? מה עושים עם מותר תרומה ועוד.

ב. מה זה "מותר תרומה"? מה שנשאר בקופות.

ג. מה עושים עם מותר תרומה? מחלוקת, ת"ק - רקועי זהב, רי"ש ורחסה"כ - לכלי שרת, לר' עקיבא - לקיץ המזבח.

ד. מה זה "מותר הפירות"? השכר שמשתכרים מן היינות והשמנים שקונים ממותר שיירי הלשכה.

ה. מה עושים עם מותר הפירות? לר' עקיבא - לרחה"כ. איך בכלל מותר פירות, וכמשנה ג'? ולר"ש - לקיץ המזבח.

ו. מה זה "מותר נסכים"? גזברי הנדר היו ממציאים מעות ר"י ע"י רע"ב.

- ז. מה עושים עם מותר נסכים? מחלוקת, לרע"ק לכלי שרת. לרח סה"כ - לקיץ המזבח.
- ח. מה הולך לקיץ המזבח? 1. מותר הפירות לרי"ש
2. מותר התרומה לרע"ק
3. מותר נסכים לר"ח
- ט. מה הולך לכלי שרת? 1. מותר התרומה לרי"ש ולר"ח. 2. מותר נסכים לרע"ק. 3. מותר תרומה לר"ח.
- י. מה הולך לרקועי זהב? מותר תרומה לת"ק.
- יא. מה זה "קניץ המזבח"? פירות המזבח, כמו שדרך בני"א להעלות מיני מתיקה על השלחן בגמר סעודה, כך אחר שגמרו להביא חובת היום מביאים עולות על המזבח, שלא יהא המזבח בטל.

משנה ה'

- א. כותרת למשנה ה"י? מה עושים עם מותר הקטורת
- ב. כמה פעמים בשנה הכינו את הקטורת? פעם אחת.
- ג. מכמה מנה נעשית? שס"ח.
- ד. מהו החשבון של שס"ח? שס"ה כמנין ימות החמה ועוד ג' שמהם מכניס כה"ג ביוה"כ.
- ה. מהו המותר של הקטורת? 1. מגי מניס של יוה"כ שלא היו נכניס כולם בחפניו. 2. בכל שנה פשוטה היה מותר ששנה פשוטה ימיה שני"ד.

- ו. כיצד היה אפשר לעשות בצורה פשוטה יותר? למכור את מותר הקטורת ולחזור ולקנותו במעות של התרומה החדשה, ולא עשו כך, דהרי צניעא מלתא.
- ז. מה עושי כשעדיין אין מהתרומה החדשה? לוקחין מהישנה.
- ח. האם אפשר להוציא הקדש לחולין מבלי שיכנס דבר אחר תחתיו? בכל ההקדש לא, ותרומת הלשכה שאני דב"ד מתנה עליהם ליתנו לכמה דברים.
- ט. מתי אין עושין את כל המהלך, אלא מקטירין את מותר הקטורת? כשאין תרומה חדשה.

משנה ו - ח

- א. כותרת למשנה ו' - ח"? המקדשי נכסים מה עושין בהם.
- ב. מה הם "דברים הראויים לקרבנות הצבור"? סממני הקטורת.
- ג. מה הפירוש "אינה היא המדה"? אין מדתך שוה למדה האמורה לעיל במשנה הקודמת.
- ד. מה הדין במקדשי נכסים והיו בהם סממני הקטורת? מחלוקת, לרע"ק ינתנו לאוחזין בשכרן ולר"ע מפרשין ומחלוקת וכו'.
- ה. במה היו חלוקים רע"ק וב"ע? אם הקדש מתחלל על המלאכה.
- ו. מה הדין במקדשי נכסיו והיו בהם בהמות? מחלוקת, בב"א דמי הבהמות מביא עולות, זכרים עצמם יקרבו עולות, ונקבות ימכרו לצרכי שלמים.
- ז. לר' פפיס: המקדיש בפירוש - לבדק הבית. המקדשי סתם - לעולות.
- ח. מה הפירוש "המקדיש בפירוש"? שאמר בהמה ונכסי להקדש, דכיון שהפרישן והבדלין מזו ואעפ"כ לא אמר הבמה למזבח ונכסים לבדק הבית, ש"צ בדעתו היה שהכל אל מקום אחד.
- ט. מה הדין המקדיש נכסיו והוא יינות שמנים ומפות? יביא בדמיהן עולות.

י. סתם הקדש - למי? לבדק הבית.

יא. המקדיש סתם בדבר הראוי למזבח? מחלוקת, לר"א - לבדק הבית, ולר"י למזבח.

יב. המקדיש סתם והיו בהם נקבות, מדוע לר"י ימכרו ויביא עולות, ולא יקריבן לשלמים, כמו שזכרים מקריב לעולות? כי סתם דעת המקדיש שיהיה כולו לגביה.

יג. אמר בהמה ונכסי להקדש? לר' פפיס אז הדין וכו"א.

יד. מי פוסק כר' אליעזר? ר' עקיבא.

[הערה: יש כאן דבר מענין, המקדיש נכסיו והיה בהם בהמה ראויה למזבח - דמה לבדק הבית לר' אליעזר, ואלו היה בהם יינות, שמנים, ונופות הראויים למזבח - דמיהם לעולות משום דבבהמה יש פדיון, אבל מנחות נסכים ועופות אין להם פדיון].

טו. המקדיש נכסיו באיזה אופן לכו"ע אין שוה מדותיהן? כשהיו בהן יינות שמנים ועופות, שימכרו וכו' ויביא בדימיהן עולות, ושאר נכסיו לבד"ה.

טז. מתי מודה בן עזאי לרע"ק דינתנו לאומנין בשכון? כשאינן תרומה חדשה.

יז. המקדיש נכסיו והיו בהם דברים ראויים לקרבנות הציבור, מתי מוציאין חותו לחולין? לרע"ק בכל אופן ינתנו לאומנין בשכרן, ולב"ע כשאינן תרומה חדשה.

משנה ו'

א. לרע"ק שינתנו לאומנין בשכרן, האם הקטרת נשאר אצל האומנין? מה שנאמר בסוף המשנה "וחוזרין ולוקחין אותן מתרומה חדשה" קאי גם על רע"ק.

ב. ה"ת שהקדש יוצא לחולין אע"פ שאין דבר אחר נכנס תחתיו? כשנתנום לצורך מלאכה, ורע"ק סייל דהקדש מתחלל על המלאכה.

ג. ממשנה זו חזינן דקטרת נקראת קרבן שהרי דברים ראויים לקרבנות הציבור, הכוונה לקטרת כמ"ש בתוי"ט ובמלא"ש.

משנה ז'

א. במה חולקים ר"א ור"י? ר"א סבר דסתם הקדש לבד"ה ואפילו דברים הראויים למזבח, ור"י סבר דימידי דחזי למזבח מסתמא למזבח יקדשינהו.

ב. לר"י דזכרים עצמן יקרבו עולות, אבל עור העולה שייך לבד"ה ולא לכהנים (פ"י ריבב"ן).

ג. המקדיש בהמה סתם שלא אמר לקרבן האם אומרים בזה סתם הקדש לבד"ה? לא, כ"ז למזבח.

ד. ה"ת מקדיש בהמה סתם וה"ז לבד"ה? המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה למזבח, לר"א ולר' פפייה כשאמר בהמה ונכסי להקדש.

משנה ט'

א. כותרת למשנה ט'? קביעת מחירי הסלתות וכו'

ב. מתי היו הגזברים נותנים מעות לספקי היינו השמנים והסלתות? בימי קציר חטים, גזירת ענבים, מסיקת זיתים.

ג. מתי היו קובעים את המחיר? כל שלשים יום.

ד. מה הדין בהדיוט שנתן מעות כשהמחיר היה ארבע בסלע, ואח"כ הוקרו לג' בסלע, ומדוע? נותן לו ג' בסלע, דמעות אינן קונות.

- ה. מדוע בהקדש מעות קונות? דכתיב ונתן הכסף וגו'.
- ו. מדוע כשהתליע הסלת, התליעה לסוחר, הלא הגזבר כבר משך את הסלת? כי הסותר מקבל עליו את האחריות, ולפיכך אין המעות נחשבות כשלו עד שיהא המזבח מחצה.
- ז. באיזה דבר הקדש שונה מהדיוט? בקנינים. הדיוט אינו קונה מטלטלים בכסף, והקדש קונה.
- ח. מתי מעות אינן קונות בהקדש? כשזה לטובת הקדש.
- ט. מה נכלל ב"סלתות"? שמן ויין.
- י. מה עושים אחת לשלשים יום? משערין את הלשכה.

פרק ה'

משנה א'

- א. מיד היה ממונה על חולי מעיים? בן אחיה
 חופר שחין? נחוניא
 חותמות? יוחנן בן פנחס
 כרוז? מבינו
 לחם הפנים? בית גרמו
 מלבוש? פנחס
 נסכים? אחיה
 נעילת שערים? בן גבר
 פייסות? מתתיה בן שמואל
 פקיע? בן רבי
 פרוכת? אלעזר
 צלצל? בן ארזה
 קטורת? בית אבטינס
 קינין? פתחיה
 שור? הוגרס בן לוי
- ב. מי מהם היה צריך להיות חכם בחכמת התורה? הממונה על הקינין
- ג. מי יש לו עוד שם? פתחיה - מרדכי
- ד. מי היה יודע שבעים לשון? פתחיה
- ה. מי ממונה על הסלת והשמן? "אחיה על הנסכים" והיו בידי סלתות ושמן וינות שכל אלו קרויין נסכים (מלא"ש)

משנה ב'

- א. על מה צריך שני ממונים? שררה על הציבור
 שלשה? גזברין
 שבעה? אמרכלין
- ב. מתי די באחד? כשרוב הציבור קיבלו עליהם
- ג. באיזה דברים היה רק ממונה אחד? 1. על חולי מעיים. 2. על הפרוכת.

ד. את מי קיבלו רוב הציבור?

משנה ג'

א. איזה חותם היו מקבלים על נסכי בקר? עגל

צאן? גדי

איל? זכר

ב. מי היה מקבל על נסכי צאן חותם אחר? מצורע עשיר "חוטא".

ג. המביא כבש איזה חותם היה מקבל? צאן.

ד. מיהו המביא כבש ומקבל חותם אחר ומדוע? מצורע עני לבן עזאי בגלל הלוג שמן של מצורע.

ה. כיצד היה כתוב בארמית? עגלא, דיכרא, גדיא, חטאה עתירא, חטאה מסכנא.

ו. באיזה מין יש הבדל בין גדול לקטן לנסכים? למין כבש - בין קטן לגדול - איל.

ז. מצורע עשיר איזה קרבנות מביא? 1. אשם. 2. חטאת. 3. עולה. 4. מאלו מינים הם הקרבנות? 1. כבש

לאשם. 2. כבש לעולה. 3. כבשה לחטאת.

משנה ד'

א. מתי נתן יוחנן חותמות ומתי קיבל חותמות? בבוקר נתן חותמות ללקוחות, בערב קיבל את החותמות

מאחיה.

ב. על מה אמרו "יד הקדש על העליונה"? שאם פרתו היה משלם יוחנן מביתו.

משנה ה'

א. למי ממתניין עד הערב? למי שאבד חותמו.

ב. מה תיקנו מפני הרמאים? שם היום כתוב עליהם.

ג. ה"ת שנותנים לאחד נסכים בלי חותם? שאבד חותמו ובערב מוצאים עודף בקופה.

ד. איזה כיתוב אחיד היה על כל החותמות? שם היום.

משנה ו'

א. מה היה יראי חטא עושים? נותנים כלים בלשכת חטא.

ב. מהיכן מתפרנסים עניים בני טובים? מלשכת חטא.

ג. מה היו עושים פעם לשלשים יום? גזברים פותחים את לשכת חטא.

ד. איזה כלי היו משאירים? שיש לו צורך לבה"ב.

ה. אלו כלים היו מוכרים? שאין בהם צורך לבה"ב.

פרק ו'

משנה א' - ג'

א. מה היו י"ב? 1. שופרות. 2. שולחנות. 3. השתחויות.

ב. מי השתחוה י"ד? 1. של בית ר"ג. 2. של בית רחסה"כ.

ג. היכן היתה ההשתחויה הי"ד? כנגד דיר העצים.

ד. מדוע השתחוו כנגד דיר העצים? כי שם נגזו הארון.

ה. מהיכן ידעו ששם נגנז הארון? 1. מסורת בידם מאבותיהם. 2. ע"י הכהן שסיפר ומת.

ו. באיזה מקום בדיר העצים נגנז? תחת הרצפה.

ז. כנגד מי היו י"ג ההשתחויות? כנגד י"ג השערים.

ח. באיזה צד היו שני שערים? במערב.

שלשה? במזרח

ארבעה? 1. בדרום. 2. בצפון.

ט. באיזה צד היה שער הבכורות? בדרום

הדלק? בדרום

יכניה? בצפון

המים? בדרום

נקנור? במזרח

נשים? בצפון

העליון? בדרום

קרבן? בצפון

השור? בצפון

י. אלו שערים לא היה להם שם? 1-2. שני הפשפשין שבמזרח

3-4. שני השעירים שבמערב.

יא. מדוע נקרא שער העליון? כי היה למעלה ליד צד מערב.

הדלק? דרך שבה מכניסים את עצי המערכה.

בכורות? שמכניסים שם הבכורות הנשחטים בדרום

המים? 1. בו מכניסים מים של נסוך המים

2. בו המים מפכים לעתמל

יכניה? בו יצא נכניה בגלותו

הקרבן? בו מכניסים ק"ק ששחיטתו בצפון

נשים? בו הנשים נכנסות לסמוך על קרבן

השור? דרך שם מכניסין כלי שיר

נקנור? ע"ש איש, 'נרנור' שנעשו נסים לדלתותיהם

יב. בצד דרום איזה שער היה הכי סמוך למזרח? המים

למערב? העליון

יג. בצד צפון איזה שער היה הכי סמוך למזרח? יכניה.

למערב? העליון

יד. איזה שער על שם העבר? יכניה

העתיד? המים - לר"א בן יעקב

טו. הקרבנות דרך איזה שער היו מכניסים? קדשי קדשים

ששחיטתו בצפון - דרך שער הקרבן שבצפון. הבכורות ששחיטתן גם בדרום - דרך שער הבכורות.

משנה ד'

- א. כמה שלחנות היו המקדש? י"ג.
- ב. מאיזה חומר היו השלחנות? 1. שיש. 2. כסף. 3. זהב.
- ג. כמה היו שלחנות של שיש? עשר. כסף? אחד. זהב? שניים.
- ד. של שיש למה היו משמשים? 1. להדחת הקרבים. 2. להנחת האברים לאחר נתוחן. 3. לנתינת לחם הפנים בכניסתו.
- ה. של כסף למה שימש? לנתינת כלי שרת.
- ו. של זהב למה שימשו? 1. לנתינת לה"פ ביציאתו.
2. עליו מונח לה"פ תמיד
- ז. באלו מקומות היו שלחנות? 1. בבית המטבחים. 2. במערב הכבש. 3. באולם הפנים על פתח הבית. 4. בקדש.
- ח. היכן היו שלחנות של שיש? 1. בבית המטבחים. 2. במערב הכבש. 3. באולם הפנים על פתח הבית.
- ט. היכן היה שלחן של כסף? במערב הכבש.
- י. היכן היו שלחנות של זהב? 1. באולם הפנים על פתח ההיכל. 2. בקדש.
- יא. כמה שלחנות היו בבית המטבחים? שמונה.
במערב הכבש? שניים.
באולם על פתח הבית? שניים.
בקדש? אחד.
- יב. היכן הדיחו את הקרביים? בבית המטבחים.
- יג. על איזה שולחנות? של שיש.
- יד. היכן הניחו את האברים אחר נתוחם? במערב הכבש על שלחן של שיש.
- טו. היכן הניחו כלי שרת? במערב הכבש על שלחן של כסף.
- טז. היכן הניחו לחם הפנים בכניסתו? על שלחן שיש באולם על פה"ב.
ביציאתו? על שלחן זהב באולם על פה"ב.
- יז. היכן מקומו של לחם הפנים תמיד? על שלחן זהב בקדש.
- יח. מה עשו משום שמעלין בקודש ולא מורידין? על של שיש נותנין לה"פ בכניסתו ועל של זהב ביציאתו.
- יט. מה עשו בגלל שאין סומכין על הנס? האברים על שיש בכדי שלא יסריחו, אע"פ שלא הסריחו בשר הקודש מעולם.

משנה ו'

- א. כמה קופות של צדקה היו בעזרה? י"ג.
- ב. איך קורים לקופות ומדוע? שופרות, כי היו בצורת שופרות.
- ג. מה היה רשום על השופרות? 1. תקין חדתין. 2. תקלין עתיקין. 3. קינין. 4. גוזלי עולה. 5. עצים. 6. זהב לכפורת. 8. מותר חטאת. 9. מותר אשם. 10. מותר קיני זבחים וזבות ויולדות. 11. מותר קרבנות נזיר. 12. מותר אשר מצורע. 13. נדבה.
- ד. למה מיועדת הקופה של תקלין חדתין? מכניסין אותן ללשכה ותורמין מהם לקרבנות ציבור.

- ה. תקלין עתיקין? נותנין בשירי הלשכה ומשים עמהם מה שמבואר בפ"ד.
- ו. למה מיועדת הקופה של "קינין"? מחלוקת, לר' יהודה היא מיועדת תורים לקרבנות עולה - נדבה. לחכמים הקופת מיועדת לקיני חובה של זבים וזבות ויולדות ומביאים מהם חטאות ועולות חובה.
- ז. למה מיועדת הקופה של גוזלי עולה? לר' יהודה להמנדב בני יונה, ולחכמים להמנדב בין תורין ובין בני יונה וכולן עולות נדבה.
- ח. למה מיועדת הקופה של "זהב לכפורת"? לכלי שרת.
- ט. למה מיועדת חמשת הקופות שרשום עליהם "מותר"? לקרבנות עולות לקיץ המזבח.
- י. למה מיועדת הקופה של נדבה? לקרבנות עולות.
- יא. כמה קופות מיועדות לקרבנות ואלו הן? תשע - 1. תקלין חדתין. 2. קנין. 3. גוזלי עולה 4-9. ששה לנדבה.
- יב. באיזה מן הקופות יש מחלוקת ומה היא מיועדת? בקינין וגוזלי עולה, לר"י "קינין" לתורי נדבה "גוזלי עולה" לבני יונה נדבה. לחכמים "קינין" לקיני חובה חטאת ועולה, "גוזלי עולה" לתורים ובני יונה נדבה לעולות.
- יג. האם לקיני חובה היתה קופה מיוחדת? מחלוקת. לר"י - לא, אלא נותן את המעות לכהן, ולחכמים הקופה של "קינין" היתה מיועדת לקיני חובה.
- יד. מה טעם הפלוגתא של ר"י וחכמים? ר"י חושש שמא ימות אחד מבעלי הקינין וחטאת שמתו בעליה לא ניתנה להקרבה ויפסדו כל המעות שבשופר, וחכמים לא חששו לכך.
- טו. אלו קופות מיועדות לקרבנות חובה? 1. תקלין חדתין. 2. קינין - לחכמים.
- טז. אלו קופות מיועדות לקרבנות נדבה? 1. קינין - לר"י. 2. גוזלי עולה. 3-8. ששה לנדבה.
- יז. מה נובע מהדין של חטאת שמתו בעליה למיתה אזלא? לפיך לא עשו קופת לקיני חובה וכדלעיליאל שאלה י"ד.
- יח. מנין שאפשר להביא קרבנות עופות נדבה? קינין וגוזלי עולה.

משנה ו'

- א. האם אפשר לנדב שניים פחות מבי גיזרין? כן, רק כשאמר סתם מביא ב' גיזרין לפחות.
- ב. כשאמר הרי עלי זהב כמה יביא? כשאמר "זהב" סתם מביא אפי' דבר קטן שלזהב, ורק כשהזכיר מטבע של זהב לא יפחות מדינר זהב.
- ג. על מה קאי עיקר דרשתו של יהוידע הכהן? מנין שמותר של עולה וחטאת הז' לעולה.
- ד. מנין שיהוידע דרש כך? שאמר כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית ה' לכהנים יהיו, וכפי' הרע"ב.
- ה. מה הפירוש "לא יובא בית ה'?" לא יובאו לבדק הבית אלא לקרבן שהכהנים יוכלו ליהנות מהם, והיינו נולות שהזורות לכהנים (שהרי לחטאת ואשם לא שייך שיקריבום, אע"פ שהם ממותר חטאת ואשם, דכבר נתכפרו הבעלים).

פרק ז'

משנה א'

- א. מה העיקרון במשנה - מתי הולכים לקולא? בקרוב. לחומרא? מחצה על מחצה.

ב. מה חמורה יותר - קופת שקלים או קופת נדבה ומדוע? קופת נדבה יותר חמורה דכולה עולות, משא"כ קופת שקלים.

ג. קופת עצים ללבונה? לבונה - דהיא שנמה קרבן ועצים מכשירי קרבן.

ד. קנין לגוזלי עולה? גוזלי עולה, דקנין יש גם חטאת.

משנה ב'

א. איזה מעות לעולם מעשר? לפני סוחרי בהמה בירושלים.

חולין? בהר הבית.

לפעמים מעשר ולפעמים חולין? בירושלים - בשעת הרגל מעשר, ובשאר ימות השנה חולין

ב. מה הטעם שבהר הבית חולין? דהולכים בתר רוב ימות השנה שהמעות חולין.

ג. מה הטעם שבירושלים בכל השנה חולין? דהולכין בתר רוב מעות. בשעת הרגל מעשר? בתר רוב מעות.

ד. מדוע לפני סוחרי הבהמה מעשר? בתר רוב מעות.

ה. מתי הולכים בתר רוב השנה? בהר הבית.

ו. מתי הולכים בתר רוב מעות? 1. לפני סוחרי בהמה. 2. בירושלים בשעת הרגל. 3. בירושלים בשאר ימות השנה.

ז. היכן רוב מעות מעשר? 1. לפני סוחרי בהמה בירושלים. 2. בירושלים בשעת הרגל.

ח. היכן רוב מעות חולין? 1. בהר הבית. 2. בירושלים בשאר ימות השנה.

משנה ג'

א. בשר הנמצא מתי הן עולות? בעזרה - באברים

חטאות? בעזרה - חתיכות

שלמים? בירושלים - בין חתיכות בין אברים

ב. האם יש איזה הבדל למעשה אם הם עולות או חטאות? לא, זה וזה תעודה צורתן ויצאו לבית השריפה.

ג. האם יש הבדל אם הן עולות וחטאות או שלמים? כן, שעבור צורה דשלמים עד יום שלישי.

ד. מה זה "עבור צורה"? לינה.

ה. איזה פסול הם מקבלים ע"י העיבור צורה? נותר.

ו. מדוע א"א לאכלם אם הם חטאת או שלמים? שנפסלו בהיסח הדעת.

ז. איזה דין נובע מצד דין רוב? בשר הנמצא בירושלים שעיר בשר הנאכל בירושלים - שלמים.

ח. בשר הנמצא בבני ברק מתי נבלה? אברים בשאר ימות השנה.

מותרת? 1. חתיכות - כל השנה. 2. אברים - בשעת הרגל.

ט. באיזה אופן יש הבדל בין רגל לשאר ימות השנה? אברים.

י. מתי חתיכות מותרות? תמיד.

יא. מתי אברים מותרים? ברגל. אסורים? בשאר ימות השנה.

יב. באיזה מקום - בשר הנמצא בין אברים בין חתיכות בין ברגל בין בשאר ימות השנה - אסור? בירושלים.

יג. מה הדרך של בישול בשר - חתיכות או אברים? במשך השנה רק חתיכות, ברגל בין חתיכות בין אברים.

יד. איזה בשר חותכין לאברים? 1. של נבלות. 2. בשר כשר בשעת הרגל.

משנה ד - ה

- א. בהמה הנמצאת בירושלים מתי עולה? זכר. שלמים? נקבה. פסח? כבש ל' יום קודם הרגל - לר"י.
- ב. כבשה הנמצאת בירושלים? שלמים.
- ג. בהמה הנמצאת בבני ברק? חולין.
- ד. בהמה הנמצא חוץ לירושלים? עד מגדל עדר וכמדתה לכל רוח כנ"ל בשאלה א'.
- ה. מי מביא את הנסכים של הבהמה הנמצאת? 1. בתחילה - המוצא. 2. אח"כ תקנו משל ציבור.
- ו. ה"ת שאין מביאין כלל נסכים לבהמה הנמצאת בירושלים? כבש קודם הפסח - לר"י, שהרי קרבן פסח אין טעון נסכים.
- ז. מי היה בורח? המוצא.
- ח. את מי ממשכנין? את המוצא.
- ט. מה מביאים משל ציבור? נסכי בהמה הנמצא אחרי התקנה.
- י. איזה תקנה עשו על המוצא קרבן? שהנסכים משל ציבור.

משנה ו - ז

- א. אלו דברים באין משל ציבור? 1. נסכים של קרבן גוי.
2. נסכים של גר שמת.
3. מנחת כה"ג שמת - לחכמים.
4. הקינין הפסולות - לחכמים.
- ב. איזה דבר מביאין יורשים? מנחת כה"ג שמת - לר' יהודה.
- ג. ישראל שמת והניח קרבנות מי מביא את הנסכים? היורשים מנכסי אביהם.
- ד. מנחת כה"ג מה היא וזמנה? עשירית האיפה מחציתה בבקר ומחציתה בערב.
- ה. ה"ת שמנחת כה"ג נקרבת שלימה? כשמת הכה"ג.
- ו. עלא יזה דבר של הקדש תקנו שאין מעילה? 1. מלח ועצים. 2. אפר פרה.
- ז. קינין שנפסלו - מי מביא קינין תחתיהן? מחלוקת חכמים או' משל ציבור, לר"י ס' המספק הסולת מספק את ה
ח. כה"ג שמת מי מביא את מנחתו? מחלוקת ר"י וחכמים.
ט. האם יש מעילה בפרת חטאת? יש.
באפר הפרה? 1. מן התורה אין
2. רבנן תקנו מעילה
3. חזרו לדאוריתא שאין מעילה
י. האם מותר לכהנים לבשל על עצי הקודש? כן.
יא. לאיזה בשר מותר לכהנים להשתמש במלח של הקדש? רק לבשר הקרבנות.
יב. מה תקנו בי"ד לענין נסכים? 1. קרבן הנמצא בנסכים משל ציבור.
2. נסכי קרבן של גוי ממדה"י - משל ציבור.
3. נסכי גר שמת - משל ציבור.

- יג. מה תקנו לענין מנחה? מנחת כה"ג שמת משל ציבור - לתרומה.
 יד. מה תקנו לענין מעילה? 1. אין מועלין במלח ועצים. 2. אין מועלין באפר פרה.
 טו. מה תקנו לענין קיני זבים ויולדות? הקינין שנפסלו באין משל ציבור.

פרק ח'

- א. כותרת למשנה א' רוק הנמצא.
 ב. מה הדין של רוק הנמצא מחוץ לירושלים? טמא מספק.
 ג. רוק הנמצא בירושלים? מחלוקת, לכ"מ טהור (חוץ משוק העליון) ולרי"ס תלוי אם באמצע הדרך או לכדי וגם תלוי בזמן ברגל ובשאר ימות השנה.
 ד. רוק הנמצא באמצע הדרך? 1. בשאר ימות השנה - טמא. 2. ברגל - טהור. 3. לרי"מ טהור בכל השנה. בצדדין? 1. ברגל - טמא. 2. בשאר ימות השנה טהור. 3. לרי"מ טהור בכל השנה.
 ה. רוק הנמצא ברגל? 1. לרי"מ טהור בכל מקום. 2. לרי"ס - באמצע - טהור, בצדדין טמא.
 ו. רוק הנמצא בשאר ימות השנה? 1. לרי"מ טהור בכל מקום. 2. לרי"ס - באמצע טמא בצדדין טהור.
 ז. רוק הנמצא בשוק העליון? מחלוקת, לרי"מ טמא בכל הזמנים, ובכל האופנים, לרי"ס אין נפ"מ בין שוק העליון לשאר שווקים.
 ח. מי מיקל יותר ר"מ או רי"ס? לגבי כל ירושלים ר"מ מקיל לגבי שוק העליון ר"מ מחמיר.
 ט. מה קשור עם רוב? רוקין, וברע"ב.
 י. רוקין שבשוק העליון משום מה טמאים? י"א טומאת נכרי שעשאו כזבים, וי"א טומאת זבים (רע"ב).
 יא. הבדל שיש ברגל משאר ימות השנה? ראה שו"ת ה - ו.
 יב. היכן הולכים הטמאים בצדי הדרכים או באמצע? ברגל הולכים בצדי הדרכים ובשאר ימות השנה באמצע.

- יג. מתי רוב הציבור טהורים? ברגל.
 יד. דין ספק רוק? כל המשנה.

משנה ב'

- א. כותרת למשנה ב' כלי הנמצא.
 ב. מה הדין של כלי הנמצא בחוץ לירושלים? טמא מספק.
 ג. כלי הנמצא בירושלים? מחלוקת, לרי"ס טהורים.
 ד. כלי הנמצא דרך ירידה לבית הטבילה? מחלוקת לרי"מ טמאה ולרי"ס טהור.
 ה. כלי הנמצא דרך עליה? לכו"ע טהור.
 ו. באיזה מקרום לכו"ע טהור? דרך עליה.
 ז. איזה כלי לכו"עט מא? סל ומגרפה וכו'.
 ח. דין ספק כלים לענין טומאה? כל המשנה.
 ט. מה הדין בכלי הנמצא בכל העיר? לכו"ע טהור (גמ')

משנה ג'

- א. כותרת למשנה ג' סכין וקופיץ הנמצא.

- ב. באיזה כלי החמירו גם לר' יוסי דמשנה ב' ומדוע? סכין, משום חומרא דקדשים.
- ג. קופיץ הנמצא ביי"ד? מטביל.
- ד. מתי אין צריך להטביל קופיץ? 1. י"ד בשבת. 2. בטי"ו. 3. נמצאת קשורה לסכין.
- ה. על מה אמרו שונה ומטביל? 1. סכין ביי"ג. 2. קופיץ ביי"ג ובי"ד.
- ו. על מה אמרו שוחט בה מיד? 1. סכין ביי"ד. 2. קופיץ ביי"ד בשבת. 3. קופץ בטי"ו. 4. נמצאת קשורה לסכין.
- ז. מה החמירו בקדשים? דספק כלי צריך טבילה.
- ח. האם שייך לשחוט בקופיץ? כן, חל י"ד בשבת קאי אקופיץ (רע"ב)
- משנה ד'

כותרת למשנה ד'? בדין פרוכת שנטמאה

- א. "פרוכת שנטמאה בולד הטומאה" - האם ולד הטומאה מטמא בגדים? לא, מיירי שנטמאה במשקין טמאין שחכמים גזרו על המשקין שנטמאים בגדים שלום גזירה משום משקר דזב יזבה.
- ב. בפרוכת שנטמאה מתי מקיימין ב"ה מצות שילוח ומתי לא? נטמאה באב - טומאה משלחין אותה בחוץ. נטמאה בולד הטומאה אין משלחין.
- ג. מדוע ובלד הטומאה אין משלחין? מפני שהיא טומאה דרבנן..
- ד. איזו טהרה צריכה הערב שמש? נטמאה באב הטומאה. לא צריכה הע"ש? נטמאה בולד הטומאה.
- ה. אלו הבדלים יש בין נטמאה מאב הטומאה לולד הטומאה? 1. מאב - מטביל בחוץ. מולד - בפנים. מאב - צריך הע"ש, מולד - אי"צ הע"ש

ו. מדוע שוטחין אותה בחיל? מפני שהיא צריכת הע"ש.

ז. היכן שוטחין את הפרוכת שטבלו אותה בחוץ? שנה - בחיל חדשה, על גת האיציבא.

משנה ה'

- א. מה היה ארבעים אמה? אורך הפרוכת. עשרים אמה? רוחב הפרוכת. טפח? ענדי הפרוכת.
- ב. מה היה 820,000 אלף? חוטין. 72? נימין. 3. 24? חוטין על כל נימא.
- ג. מכמה מינים מורכב כל חוט ואיזה? ארבעה: תכלת, ארגמן, תולעת שני, שש.
- ד. כל מין כמה היה כפול? ששה.
- ה. מדוע היו צריכים ב' פרוכות? כי שנים היו בפתח ק"ק.
- ו. לשם מה היו מטבילין את הפרוכת האם היה טמא? צריך טבילה לקדש אע"פ שנגמר בטהרה.

משנה ו - ז

- א. נטמא באב הטומאה בפנים היכן ישרף? לבי"ש ורע"ק - בפנים. לבי"ה ור"א - בחוץ.
- ב. נטמא באב הטומאה בחוץ? לכו"ע נשרף בחוץ.
- ג. נטמא בולד הטומאה בפנים? לכו"ע בפנים.
- ד. בחוץ? לבי"ש ור"א בפנים. לבי"ה ורע"ק בחוץ.
- ה. באיזה אופן לכו"ע ישרף בפנים? ולד הטומאה בפנים. בחוץ? אב הטומאה בחוץ.

- ו. מי ישרף בפנים? 1. אב הטומאה שנטמא בפנים - לב"ש ורע"ק.
 2. ולד הטומאה שנטמא בפנים - לכו"ע
 3. ולד הטומאה שנטמא בחוץ - לב"ש ור"א
- ז. מי ישרף בחוץ? 1. אב הטומאה שנטמא בפנים - לב"ה ור"א
 אב הטומאה שנטמא בחוץ - לכו"ע
 ולד הטומאה שנטמא בחוץ - לב"ה ורע"ק
- ח. איזה תנא מסתכל על מקום הטומאה? ר' עקיבא
 סוג הטומאה? ר' אליעזר
 שניהם? ב"ש וב"ה

משנה ח'

- א. מה ניתן מחצי כבש ולמטה במזרח? אברי התמיד
 במערב? של מוספין דיי"ש
- ב. מה ניתן מחצי כבש ולמעלה? מוספי ר"ח.
- ג. היכן נתנו את אברי התמיד? מחצי כבש ולמטה במזרח
 המוספין? של ר"ח כבש למעלה
- ד. מעשר בהמה - האם נוהג בזה"ז? מעיקר הדין נוהג, וחכמים בטלוהו.
- ה. האם שייך הפרשת ביכורים בזה"ז? מחלוקת.
- ו. אלו דברים נוהגים גם בזה"ז? 1. מעשר דגן
 2. מעשר בהמה
 3. בכור
- ז. מה נוהג רק בזמן הבית? 1. שקלים. 2. בכורים
- ח. האם שייך שקלי קדוש בזמן הזה? אם הפרישן להקדיש קדש.